

BENEDICTI ARIÆ MONTANI

HISPALENSIS DE VARIA IN HEBRAICIS

LIBRIS LECTIONE, AC DE MAZORETH RATIONE

ATQVE VSV,

PRÆFATIO AD LECTOREM.

MAGNA olim antiquis Israelitis sacrorum librorum lectionis conseruandæ religio magnaque cura fuit, & ille sibi diuinitus creditus & commendatus thesaurus, in quo vitæ æternæ mysteria continebantur, omni diligentia atq. custodia dignissimus habitus, atque ita conseruari debere creditus est, vt ne quid nō verbo tantum, sed nec minimorum etiam apicum detrimenti in eo fieret, omnibus modis & rationibus fuerit prospectum. Nulla autem eius conseruandæ commodior ac certior ratio visa fuit, quàm vt omnium mentibus summo studio assidua lectio, meditatio, recitatio ac pronuntiatio ab ipsa vsque pueritia inita constaret. Hoc enim pacto & librorum incorrupta veritas conseruari, & sapientiæ in ipsis contentæ maximus vsus percipi po-

tuit, atque Dei mandato obediri, à quo legis & disciplinæ suæ cognitio & cura huiusmodi imposita fuit. Sicut scriptum est: Audi Israel ceremonias & iudicia, quæ ego loquor in auribus vestris hodie; *Deut. 5.* discite ea, ac opere complete. Quanquam enim diuinæ legis sacri libri à Mose conscripti in tabernaculi interioris arca religiosissimè seruandi depositi fuerint, multa tamen illorum exemplaria sacerdotum, quibus id munus creditum est, manu aut aliorum opera descripta à sacerdotibus collata & probata, ad lectionis doctrinæ & explicationis, atque omnem publicarum & priuatarum vsum rerum multis ex Israelitico populo fuere: illi enim libri omnibus & pueris & senibus, viris & fœminis legendi propositi sunt, ad quorum normam omnes singulorum vitæ rationes institui debuere. Et nunc audi Israel præ- *Deut. 4.* cepta & iudicia quæ ego doceo te, vt facias ea, vt viuas, & ingrediens possideas terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis: non addetis ad verbū quod vobis loquor, nec auferetis ex eo. Custodite mandata Domini Dei vestri, quæ ego præcipio vobis. Ne obliuiscaris verborum quæ viderunt oculi tui, & ne excidant de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ, docebis ea filios & nepotes tuos; & cætera quæ in hanc sententiam plurima Moses illo in loco diuinorum librorum lectionis, ac perpetuæ meditationis & memoriæ commendandæ studio subiungit.

SED cū Satanæ malitia & callido consilio contentoque conatu sæpe procuratum fuerit, vt hominum animi à sacrorum librorum lectione & meditatione auerterentur, humana etiam nequitia ab honesto labore & studio ad ignauiam & viles curas plerumque degenerans, commoditates multas Satanæ crearet, ad id quod cupiebat, obtinendum: accidit aliquando vt discessione in populo Israelitico facta, & hominibus vitiosa consuetudine corruptis, non modò illud diuinorum oraculorum studium intermissum, atque memoria omnis & exercitatio penè extincta fuerit; sed præter illud sacræ legis primum exemplar, quod in arca seruabatur, vix vnum in omni illa quondam sancta Ierusalem ciuitate huius magni thesauri publico repositoio reperiretur: cuius lectio Scribis, Sacerdotibus & Regibus ipsis omnino peregrina, & ad admirationem vsque obsoleta visa fuit. Quanquam verò illa iam tempestate diuinæ legis exemplaria aliquot Iosifæ regis optimi iussu sacerdotum & scribarum procuratione descripta, & non studiosis modò, sed populo omni fuerint tradita: tamen Israelitarum & Iudæorum rebus non multò post labefactatis, hominibusque ipsis longa & miserrima septuaginta annorum seruitute occupatis, fieri non potuit, quin aliquod detrimentum sacris etiam libris allatum fuerit; vel quòd qui antea docti instructique eorū lectione fuerant, inopia & rei familiaris cura importuno & assiduo labore pressi, non possent mentis atque animi contentione omni id studium in sacris libris ponere, quod res ipsa postulabat: vel, quòd amisso iam illius linguæ familiari vsu, atque in peregrini sermonis consuetudinem mutato, ille germanus Hebraicorum verborum sonitus minùs rectè exprimi posset ab omnibus; nisi multa cura quam vel continuæ miseræ tædium non admitteret, vel etiam antiquioribus hominibus extinctis, qui his superstites manerent posterì in aliena regione & lingua nati atque educati, quicquid in sacris libris legerent, ad familiaris figuram sermonis pronuntiarent. Constat enim apud omnes qui antiquas Hebræorū historias legerunt, Iudæis Hebraicæ linguæ vsum in Chaldaicum primum sermonem, deinde ex illa captiuitate in patriam restitutis, in Syriacum degenerasse. Cū verò Hebræi omnes & Chaldæi, atque alij etiam qui harum nationum linguas, tamen degeneres, retulere, vt Arabes & Syri libros scriptaque omnia sua sine vocalibus scribere consueuerint, atque adeò sacra omnia tum Legis, tum Prophetarum & Psalmorum volumina hanc formam quondam tenuerint; nihil mirandum esset, si vel temporum iniuria, vel huiusmodi tempestatum, in quas populus incidit, causa, vel quorundam librariorum incuria aliquid vitij in scripturam sacrorum voluminum irreperit, quod

quod postea per doctissimos viros, qualis Esdras, & postea Gamaliel, Ioseus, & Eleazarus, aliique magni nominis fuere, diligenter ut sartum tectum redderetur, fuerit procuratum: ita ut cum huius linguae usus non iam vulgaris ut antea, sed inter doctos tantum contineretur, magno studio communiter prospectum fuerit, ut sacra lectio quam integerrima incorruptissimaque constaret. Ex horum autem virorum vel collegio vel institutione per discipulos posterioribus saeculis accepta & exculta illum utilissimum thesaurum ad nostra usque tempora conseruatum extitisse arbitramur, qui quod quaerentibus varias Hebraicorum Bibliorum quaecumque vnquam fuere, lectiones abunde & fideliter tradat, מסורה hoc est, Traditio, vel traditionalis est appellatus, idemque tanta diligentia olim, tanta cura conseruatus & sedulitate, ut nullam vel minimam in variis exemplaribus discrepantiam admisisse vel a diligentissimo & perspicacissimo alicuius ingenio & iudicio deprehensus vnquam fuerit: in quo duo maxima & cognita dignissima, atque ad morosos calumniatores redarguendos opportunissima animaduertere est, quae diuinam prouidentiam sacrorum librorum integritati perpetuo assistentem, probare possunt. Alterum est, fere omnem librorum varietatem, siue ea ex deprauatione antiquae pronuntiationis, siue ex librorum incuria aut incertitia profecta fuerit, in sola Grammatica nonnullarum dictionum scriptura consistere, eamque in punctis, hoc est, vocalibus iis quae vicinitate quadam ita contiguae sibi sint, ut ab vnus recta pronuntiatione aberrantibus, in aliam fere deflectendum sit: id quod non huic modo, sed ceteris omnibus linguis accidere, imo usu venire videmus. Apud Graecos enim α & η, ε & ι, adeo sibi assonae vocis erant, ut quae ab aliis per Alpha & Epsilon, pronuntiabantur & scribebantur, ab aliis per Ita & per Iota prolata scriptaque constarent, ex quo fonte illae Graeci sermonis varietates, quas Dialectos dicunt, emanarunt. Videmus autem, quotidianoque experimento obseruamus, vnus linguae homines, qui alienam pronuntiare etiam diligenter studioseque curant, tamen in hanc vocalium vicinitatem a germano sono quam saepissime deflectere. Italus cum Hispanicum sermonem imitatur, pro *señor*, *signor*; pro *nuestro*, *noestro* sonat: contra Hispanus pro Italico *signor*, suum *señor*; pro *puoco*, *poco* profert. Quin & in vna eademque lingua in eadem vrbe qui rudius sonant, ut negligentiores aut rusticiores aliquando plures sunt, in hanc assonantiam vocalium plerumque prouunt. Nam ut est patria mea lingua exempla tantum afferam, cum possem & ex aliis, quas quoque noui, afferre passim, audimus pro *principe*, *prencipe*; pro *iustitia*, *ioficia* in Hispanico sermone pronuntiar: & tamen quanquam haec in vocalibus varietas vel vitio, vel consilio admittatur, dum consonantium praecipuarum expressa constet vis, nullum in significatione detrimentum accipitur facile namque cognoscit Italus quid sibi significet Hispanus cum sic loquitur: *señor nuestro*. Nulla significationis parte eruditioris pronuntiationis compos Hispanus fraudatur, cum a rusticis audit, *Señor prencipe demandando ioficia*. ut interim omittam quae plurima Latini de suarum vocalium affinitate & transmutatione etiam notauere, ut de Sylla, Sulla, Vertuno, Vortuno, Mesij, Misij, vestrum, vstrum, & ceteris. Haec autem quae in hoc genere producta nobis sunt, eo omnia tendunt, ut ostendamus nullum fere esse in sacrorum librorum lectione detrimentum sententiae, ubi varietas tantum in vocalium vicinitate punctorum aut etiam in quantitate consistit, ut cum pro longa, brevis, pro breui, semibrevis in ipso lectionis contextu scripta est; pro a simplici, a compositum; pro e, i, pro u, o, vel contra legitur, ubi litera duplex, hoc est, affecta puncto daghes pro simplici, quam raphen notat, scribitur. Et quidem maxima in his lectionibus varietatis pars in huiusmodi punctorum discrepantia consistit, ut toto huius MAZZORETH, siue variarum lectionum volumine apertissime demonstrabitur. Sed est etiam aliud varietatis genus in iis consonantibus literis, quae vel pronuntiationis affinitate, vel figurae similitudine, quam proximè aliae alias referunt. cuius generis sunt כפּה אהוי ר, ה. & aliae, quarum affinitatem vel in hoc quadrato characterum genere, quo a discessione Israelitarum Iudaei vsi sunt, facile erit cuius obseruare: vel in alio illo antiquo, quod commune omnibus Israelitis cum fuisset, apud Samaritanos est conseruatum, qui illarum literarum ignari non sunt, animaduertere etiam possunt.

Est & alia quoque varietas, quae tametsi rarioribus exemplis deprehendatur, tamen plus vel dubitationis vel negotij afferre legentibus possit, ad germanae lectionis statuendam rationem: id verò genus est, cum verba omnino & voce & significatione dissimilia indicantur, alterum in contextu ipso lectionis, alterum in margine annotatum. cuiusmodi illa sunt, וּשְׁכַנְתָּה וּבְטַחְתָּה וּבְעַפְלִים quae admodum rara sunt, pro tantae horum librorum antiquitatis, & illius gentis apud quam conseruata sunt, calamitatum ratione penè immensa. Ea verò quaecumque huius generis fuerint, quanquam ex antecedenti & consequenti sententiae obseruatione dignosci recto iudicio possent, tamè ubi semel olim vel ex traditione, vel ex alio quouis argumento discrepare dicta fuere, tanta religione sunt excepta, ut in Mazzoreth cum aliis omnibus referri debere iudicarentur: neutra enim earum reiicienda, imò vtraque simul & retinenda & componenda visa est. Quanquam enim altera magis sequacem apertamque sententiam redderet, vtraque tamen simul plenam magis & significationis pondere grauiorem reddere cõperiebatur. Haec, quam exposuimus, omniū in Hebraica lectione varietatē, summa est, quas diligentissime obseruatas, collectas & enumeratas a multis annis, quorum certa ratio nondum constat, ad nostra usque tempora in omnibus manuscriptorum Bibliorum exemplaribus, quae vel in Asia, vel in Africa, vel in Europa sunt, sine vlla discrepantia adscripta, magna cum legentium omniū admiratione visuntur. Neque enim tantam harum מסורה similitudinē & constantiam manifesto diuinæ prouidentiae argumento carere arbitramur,

cum

cum id in nullis aliis vel Chaldaeorum, vel Graecorum, vel Latinorum libris contingere videamus. Esse autem & fuisse antiquissimum huius Mazzoreth usum, atque ab ipsis Israelitarum primis ferè calamitatibus natum, tum res ipsa, quæ ferè, ut diximus, pronuntiationis varietate constat, tum etiam Hebraeorum doctorum libri omnes docent, quibus hæc MAZZORETH auctoritas frequenter citatur. Sunt nobis integra Biblia Hebraica manuscripta ante annos, ut scriptura indicat, quadringentos: sunt in Complutensi bibliotheca nostris antiquiora: elegantissima vidimus Bononiæ in Prædicatorum monasterio, & in Canonicorum cœnobio, vidimus Mediolani apud Dominicanos optima & antiquissima exemplaria: in quibus omnibus constantissima & sibi omnino consentiens MAZZORETH adscripta est eadem quæ in Venetis & in Bombergianis codicibus circumfertur. Hanc autem quod non minus utilem quàm cæteræ in aliis linguis variæ lectiones, imò præter cæteras utilissimam fore arbitraremur, huic sacro Regionum Bibliorum Apparatu addendam quàm fidelissimè curauimus, addita interpretatione eorum verborum, quæ non Grammatica tantum ratione, sed significatione ipsa discrepare observantur: ut doctus lector, utraque lectione simul composita, in arcano illo sententiæ inueniendæ genere exerceatur. ipse enim ultro ubi hanc rationem inuenerit, planè iudicabit neutram partem esse merito rejiciendam.

PORRÒ verba ad indicandam varietatem lectionis, iam inde à principio in Mazzoreth usurpata sunt קרי יחיד, quorum illæ significationes sunt: קריב indicat sic scriptum esse in contextu: קרי verò ita legi solere; יחיד autem literam vel punctum præter Grammaticam rationem redundare docet. Hæc igitur quicumque attentè atque æquo animo legerit omnia, intelliget nimirum vel temporum iniuria, ut credere par est, vel Iudæorum invidia, ut quidam accusare volunt (qui tamen neque auctorem, neque tempus, neque argumentum certum, quamobrem Iudæi id fecerint, indicant) non tantam calamitatem esse allatam, quantam apud huius Mazzoreth antiquissimæ ignaros exclamari audimus. Quod superest, illud est, Christianum omnem lectorem admonere & obsecrare, ut omnibus iis lectionibus, quæ ad diuini verbi explicationem & cognitionem pertinent, vno tantum pietatis exercendæ & promouendæ studio ductus utatur, fugiat verò contentionem, cuius nullus vnquam in pietate colenda probatus usus fuit. Datum Antuerpiæ, Idib. Ianuariis. 1572.

BENEDICTI ARIÆ MONTANI DE EXEMPLARI PSALTERII ANGLICANI ANIMADVERSIO.

VM in disciplinarum & scientiæ rationibus componendis nihil magis incommodum sit, quàm ut incerta pro certis habeantur, lectorem admonendum duximus, non omnia, quæ aliquando commendantur, manuscripta exemplaria eam fidem mereri, quàm ex commendantium auctoritate æstimari oportuerat. id cum frequenti iam exemplo in alijs libris deprehenderimus, in vno Anglicano Psalterio Hebraicis literis manuscripto manifestè indicare possumus, quod id exemplaris correctissimi et antiquissimi nomine à doctissimo in nostra ætate scriptore, præcipue in Ecclesiæ dignitatis viro non à se visum, sed ex alterius relatu summè laudabatur, atque ad grauissimæ sententiæ à se prolata, testimonium & argumentum citabatur in libro qui De optimo genere interpretandi scripturas inscribitur: illic enim contendit auctor, multa in Biblijs Hebraicis loca esse deprauata & corrupta, Iudæorum, ut dici solet, malitia, idque adstruit ex fide exemplaris Psalterij, quod magno in pretio haberi in Anglia dicit, idemque sancti Augustini Archiepiscopi fuisse quondam affirmat, in eoque multa esse correctæ, quæ in alijs Biblijs corrupta sunt; ut quod Ierusalem perpetuò scribatur, & non Ierusalaim, ut in omnibus legitur alijs: atque ut verè vocabatur illa ciuitas, sicut à nobis in Geographia est demonstratū. Deinde vnum maximi momenti affert locū, ibidem, ut ait, integrè conseruatum, in cæteris verò mutilum, is est Psalmi nonagesimi sexti decimus versus, Dicite in gentibus, quia Dominus regnavit à ligno; testatur enim illud, à ligno, in hoc Psalterio esse, quod Iudæorū malitia olim euulsum inde sit, ut ex Iustino Martyre auctore Græco ipse alijsque citant. Cum verò ad huius sacri Bibliorum operis instructionem nihil non conquirendum nulli difficultati, aut tempori, aut loco cedendum duxerimus, atque varia Hebraica, Græca, Chaldaica, & Latina exemplaria, Deo nostros conatus promouente, compertauerimus, naçti etiam sumus illud exemplar Psalterij appellatum Anglicanum, quod tanquam thesaurum magnum diligentissimè conseruatum Ioannes Clonens doctissimus & pientissimus vir ex Thomæ Mori familia possidet, is enim & optimi exemplaris Pentatheuci Græci, & huius Psalterij nobis copiam fecit. Sed cum Psalterium videremus, non potuimus non vehementer dolere, grauissimo & doctissimo viro, qui ex aliena fide scripserit & docuerit, sic turpiter esse impositum. Cum primis enim neque liber antiquus est, neque ab aliquo, qui Hebraicam linguam cognorit, scriptus, sed à scriba Latinas eleganter pingendi literas non ignaro, octoginta, aut ad summum centum ab hinc annis depictus, brevis liber charactere Hebraico, imitatione magis & pingendi peritia quàm legendi notitia relato, adeò corruptè descripto, ut vix vllum verbum integritatem suam retinere videatur. habet nonnullorum Psalmorum Latinam interpretationem nostram vulgatam, & annotatiunculas illum Iacobi de Valentia stylum redolentes, per breues illas & raras. Cum puerilem omnino rem esse deprehendissem, tamen ad nonagesimū sextū Psalmū me contuli; ibi non modo non reperi illud testimonium, à ligno, verum totum illum dimidium versum desideravi, videlicet, Dicite in gentibus quia Dominus regnavit: & tamen in toto libro quanquā plura verba & integræ sententiæ desiderentur,

nihil tamen deest quod scriptum antea fuerit ; constat enim integra & continuata scriptura , eaque , vt diximus , penè recens , puncti & vocalis ex minio accentus ex Heliotropio depicti , capitales literæ aliquot in initiis Psalmorum aurea , sed quæ Latinam magis quàm Hebraicam referant formam : ludere ne an illudere scriba ille voluerit , satis dignoscere non poteram . quod ad antiquitatem attinet , sciunt pictores quantam atatem Heliotropij color ferre valeat ; rarissime enim centesimum attingit annum . Vt autem antiquorum & diligenter scriptorum exemplarium fidem sanctam , ita huiusmodi nullam esse oportuit , etiam si mille essent reperta & lecta , nedum vnius nunquam visi ab eo , qui summam auctoritatem affirmare contendebat . Quod Sancto Augustino adscribatur , sic res habet : In prioribus membranis vacuis sunt voculae quædã scripta , eo modo quo scribere solemus , cum calamũ temperantes experimur , sed à scriptore pingendi literas rudissimo , inter alia verba illa ter aut quater sunt : Hic liber , Hic liber est , hic liber est Sancti Augustini : atque ille quisquis fuit scriptor , vel alius , cultello abrasit necti Augustini

ita tamen vt obiecta luci membrana lectionem integram prodat , namque atramentum tenacius hæserat , quàm vt abradere ille voluerit vel potuerit . Hinc scilicet æstimatio & auctoritas libro facta est ab iis qui Hebraicè omnino ignorauerint : clarè enim legitur : Hic liber est sa : reliqua ad lucem in rasa membrana leguntur . Hæc est antiquitas & maiestas . Est deinde alius versiculus huic subiunctus , qui & scriptoris testimonium & eius scripturam commendat , Hic liber est sa , sed litera nescio qua . Porro idem liber , vt ille habet , multis hic Antuerpiæ doctis , & Hebraicarum literarum peritis ostensus est (interim dum apud nos per octo menses integros mansit) Christophoro Plantino , qui illum ad nos deferri curauit , Francisco Raphelingio Plantini genero , Guidoni Fabritio eiusque fratri , Ioanni Harlemio , Ioanni Goropio Becano , Aluaro Nonio , doctoribus & aliis compluribus , redditus est à nobis Clementi ad quem pertinebat : isque illum in sua bibliotheca Meckliniæ habet : certior à nobis factus , quid thesauri in eo contineatur . Vt verò totius rei breue specimen præberemus , quod satis esset ad cetera cognoscenda , eum ipsum nonagesimũ sextum Psalmum fidelissimè ad illam fidem descriptũ , huic nostræ animaduersioni adprimendum curauimus .

PSALMVS XCVI.

Ex Clementis Angli exemplari descriptus.

<p>a alia exēpl. ליום</p> <p>b alia לחצרותיו</p> <p>Vetus interpres: in atria eius.</p>	<p>1 שירו ליוו שיר חדש שיר ליו כל הארץ : 2 שירו ליו ברכו שמו בשרו מיום אל יום וישועתו : 3 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו : 4 כי גדול אדני ומהולל מאד ונורא הוא על כל אלהים : 5 כי כל אלהי העמים אלוילים ויוי שמם עשרה חוד וחדר לפניו עוז ותפארת במקדשו : 6 הברו ליו משפחת עמים הכוללי כבוד ועוז : 7 הכוללי כבוד שמו שאר מנחה ונבוא ולפניו : 8 השתחוו ליו בהררת קורש חילו מלפניו כל הארץ : 9 אמר & c. Dicite in Gentibus , quia Dominus regnauit. 10 לעלו שריו וכל אשר בואו וירגנו כל עצי תער : 11 לפניו כי בא כי בא לשפוט הארץ ישפט הכל בצדק ועמים באמונתו</p>	<p>Principium versiculi 10. deest , nempe</p> <p>אף חיכוך תבל כל המוט ודן עמים במשרים : 12</p>
---	--	--

כְּתִיב & קָרַי & יִתִּיר

[illegible]

וידו 5, 18
לא 6, 21
ושבו 30
על 7, 1
וגוש 5
תחתיו 9, 12
במו 19
יחול ושיח 10, 20
ושיר
חקיו 14, 5
בקדשו 15, 15
deficit 31 pro
בשוא
חמרמרו 16, 16
ובאו 17, 11
שדון 19 ult.
יכלו 21, 13
עיניו 20
וידעו 24, 1
עניו 4
יקצורו 6
ובתבונתו 26, 12
ורכו 14
גבורתו
יחיו 30, 11
להיותו 13
חשנה 22
מום 31, 7
והוא 11
חלצו 20
ושפו 33, 20
נפשו 29
וחיו
בתחבולתו 37, 11
מן 38, 1
ידעת 12
תשחר
ילדיו ult.
ישיב 39, 12
כנפיו 26
ואפרתו 30
מן 40, 6
יעידנו 41, 1
לא 4
ידעת 42, 1
שבוח 9
Psalmi.
הישר 5, 9
ואתה 6, 4
עניים 10, 14
עניים 19
ורכו 10, 5
ורכה 10
scribitur חלקאים una dictio, sed leguntur due.
עניים 12
נודי 11, 1
חסידך 16, 10
סבבנו 17, 11
וצפונך

מיצאו 32, 21
ויכן 33, 16
Iod re- 34, 5
מזכרתיהם 7
ושבו 9
Iod re- 25
דנדא.
המבנים המבנים 35, 3
Iod re- 36, 17
דנדא.
1. ESDREA.
נפוסים נפוסים 2, 50
ויעל 3, 3
ולו 4, 2
ומבילים ומבילים 4
ארבנו 9
ה redundat 5, 15
אל pro
ריונין 7, 25
לשרשי 26
יעאל 8, 13
ואצאה 17
הנחנים הנחנים
redun- 25
דאשקלה Iod pro
Iod re- 10, 12
דנדא.
כלוהו 35
ויעשו 37
ידו penult.
נשאו ult.
NEHEMIAS.
הם 2, 13
ויעמידו 3, 15
אחריו 30
Iod re- 4, 13
דנדא.
ואמר 7, 3
נפושמים נפושמים 52
אתה 9, 6
ידהון 11, 17
וענו 12, 9
למליכו 14
לעדוא 16
cum re- 38
דנדא.
ראשו 46
ESTHER.
ובמלאות ובמלאות 1, 5
מומכן 16
באמרם 3, 4
Iod re- 4, 4
דנדא ut
in ביהודיים 7
cap. 8, 1.
עחודים 8, 14
וקבלו 9, 27
אחשרש 10, 1
I O B.
אתה 1, 10

1. PARALIPOM.
ורפח 1, 6
עויה 46
עליוה 51
ישיבו 2, 55
הודנהו 3, 24
יצחר 4, 7
ותולז 20
המעונים המעונים 41
בני 6, 26
צוף 35
ישיב 7, 1
יעוש 10
ברזיה 31
ופניאל 8, 25
בנימן 9, 4
פטריום 33
יעיאל 35
השלישים השלושים 11, 11
ולו 20
ויעיאל 44
ויואל 12, 3
גרותיו 15
השלישים השלושים 19
חורם 14, 1
ידהון 16, 38
יעור 20, 5
בני 22, 7
שלמית 23, 9
Iod re- 25, 1
דנדא pro
הנבאים
ושלמית 26, 25
הוא 29, 16
II. PARALIP.
חורם 4, 11
מחצרים 7, 6
מחצרים 8, 18
vaf redun-
דא pro
יערו 9, 29
בת 11, 18
עפרון 13, 19
ושמרימות 17, 8
מיכיהו 18, 8
ורב 24, 27
vaf redun- 25, 9
דא pro
Iod redun- 26, 3
דא pro
Iod re- 7
דנדא.
יעיאל 11
החפשות החפשות 21
לועה 29, 8
יעיאל 13
יחואל 14
vaf redun- 31, 12
דא pro
sic vers. sequenti et
cap. 35. vers. 9.

בשדה 7, 12
המון 13
הבחפוס cum 15
בחפוס redundante
לא 8, 10
שנים 17
להגיד 9, 15
שלשו 24
vaf re- 33
דנדא pro
והיתה 37
למוצאות למחאות 10, 27
וראתה 11, 1
הממתיים הממתיים 2
המאות המאות 4
sic vers. 9. et 15.
מזכרתיו מזכרתיו 18
המלך 20
מימן 12, 9
ידי 11
המפקדים המפקדים
החטיא החטיא 13, 6
redundat יחועצו 14, 2
Iod pro
ימות 6
המלח 7
ויבא 13
המלך 15, 25
וארומים 16, 6
ויעוהו 15
את 17
מוסך 18
נביאי 17, 13
duo שני duo 16
וידא 21
secundum punctale-
gitur, Et expulit. sed
secundum literas וידא
auolare fecit.
ומספריו ומספריו 24
אלהי אלה ספרים 31
ספריו
צאתם 18, 27
מיסרגליהם מיסרגליהם
קצו 19, 23
להשאות להשאות 25
צבאות 31
בניו 37
העיר 20, 4
נכתה 13
יקחו 18
שמעה 21, 12
ויהנהו 22, 5
בית 23, 10
בן 33
ממלך 36
עלו 24, 10
אילו 15
חמוטל 18
אמות 25, 17

I LIB. REGVM.
Iod redun- 1, 27
דא pro
אל 33
יהיה 37
אלהים 47
Iod re- 2, 24
דנדא pro
האחר 4, 7
רגלו 5, 3
יצע 6, 5
redundat מירכתי 16
מירכתי pro
ברחוקות ברחיקות 21
השבכה שבכה 7, 20
יקו וקוה 23
האלה 45
Iod abudat 8, 26
וישחחו וישחחו 9, 1
הדמור תימר 18
וידברו 12, 7
ויבא 12
ויבא 21
מלכו מלכו 33
את 14, 2
שושק שושק 25
וקדשי וקדשו 15, 15
המלך מלך 18
ובחטאתו ובחטאתו 16, 26
ובשגוב ובשגוב 34
חת חת 17, 15
הוא והוא הוא והוא 16
מהבמה מן בהמה 18, 5
cum Iod 36
redundante.
אחר 19, 4
מעלי מעלי 20, 40
ספרים הספרים 21, 8
cum defectu 21
מביא pro
אבי 29
עשר 22, 49
נשברו נשברו
II. REGVM.
הגיאיות הגיאיות 2, 16
ויכו ויכו 3, 24
לך לך 4, 2
שבניך שבניך 3
מיצקת מיצקת 5
נשיך נשיך 4, 7
ובניך ובניך
את 16
אתי הלקחו 23
הלכת
אמנה אמנה 5, 12
scribitur, sed 18
non legitur.
מאן מאן 25
והחורו והחורו 6, 10
דבונים חריונים 25

וְיָרֵךְ אֶתְּכֶם וְיִשְׁמְרֶם
בִּירְכָתוֹ וּבְחֻסָּתוֹ
וְאֶבְרָתוֹ וְאֶחְדָּתוֹ
וְהַצֵּא אֶתְּכֶם מִן־הַיָּם
חֲלָכִי חֲלָכִי
לְכֶם סֵא דְרַכֶּם.
ante pen. penult. scribitur una dictio, sed leguntur due.
וְהַצֵּא אֶתְּכֶם מִן־הַיָּם
וְהַצֵּא אֶתְּכֶם מִן־הַיָּם
בְּמִצְוֹתֵיכֶם בְּמִצְוֹתֵיכֶם
וְסִים וְסִים וְסִים
שְׁחֹט שְׁחֹט שְׁחֹט
הָאֵרֶץ הָאֵרֶץ הָאֵרֶץ
וְשִׁבְתָּ וְשִׁבְתָּ וְשִׁבְתָּ
וְשִׁיט וְשִׁיט וְשִׁיט
וְרֵא וְרֵא וְרֵא
Iod redundat.
צִעֲרִיחֶם צִעֲרִיחֶם צִעֲרִיחֶם
וְאֵלֶּל וְאֵלֶּל וְאֵלֶּל
וְתִרְמִית וְתִרְמִית וְתִרְמִית
לְכֶם סֵא לְכֶם סֵא
לְעִירָה לְעִירָה לְעִירָה
אֶלְמִנּוּתֵי אֶלְמִנּוּתֵי אֶלְמִנּוּתֵי
בֵּא בֵּא בֵּא
שְׁרִיתִיךָ שְׁרִיתִיךָ שְׁרִיתִיךָ
דְּבָרְךָ דְּבָרְךָ דְּבָרְךָ
לְדִנּוּיִם לְדִנּוּיִם לְדִנּוּיִם
יִרְאֶה יִרְאֶה יִרְאֶה
בְּדִרְכֵי בְּדִרְכֵי בְּדִרְכֵי
יָמוֹ יָמוֹ יָמוֹ
וְסוּרֵי וְסוּרֵי וְסוּרֵי
הַעֵם הַעֵם הַעֵם
שְׁמוֹעַ שְׁמוֹעַ שְׁמוֹעַ
בּוֹ בּוֹ בּוֹ
וְהִנֵּה הוּא וְהִנֵּה הוּא
הָרַע הָרַע הָרַע
שְׁבִילֵי שְׁבִילֵי שְׁבִילֵי
שְׁרִיקַת שְׁרִיקַת שְׁרִיקַת
שִׁיחָה שִׁיחָה שִׁיחָה
וְהִיוּ וְהִיוּ וְהִיוּ
הַחֲרִסִּית הַחֲרִסִּית הַחֲרִסִּית
מִבֵּי מִבֵּי מִבֵּי
וְחִירָה וְחִירָה וְחִירָה
מִעֲלֵיכֶם מִעֲלֵיכֶם מִעֲלֵיכֶם
שְׁמַעֵי סֵא שְׁמַעֵי סֵא
וְעֲבָדֵי וְעֲבָדֵי וְעֲבָדֵי
נֹשְׁבִי נֹשְׁבִי נֹשְׁבִי
יִשְׁבְּתִי יִשְׁבְּתִי יִשְׁבְּתִי
מִקְנֵנִתִי מִקְנֵנִתִי מִקְנֵנִתִי
נִחְנְתִי נִחְנְתִי נִחְנְתִי
דְּבָרִי דְּבָרִי דְּבָרִי
לְעִירָה לְעִירָה לְעִירָה
הַכְּעִיסֵנִי הַכְּעִיסֵנִי
וְהִבְאֵתִי וְהִבְאֵתִי
הַזֹּאת הַזֹּאת
מִיכָה מִיכָה
בְּשִׁנָּה בְּשִׁנָּה
19, 14

cu vaf
redundante.
כְּתִים כְּתִים כְּתִים
בְּחִינֵי בְּחִינֵי בְּחִינֵי
בְּמִצְוֹתֵיכֶם בְּמִצְוֹתֵיכֶם
Iod redundat. sic vaf in
שִׁיט שִׁיט שִׁיט
יַעֲבֹר יַעֲבֹר יַעֲבֹר
סֶפֶר סֶפֶר סֶפֶר
כֶּסֶם כֶּסֶם כֶּסֶם
הֵי אֵל הֵי אֵל
וְהַכְרַמְל וְהַכְרַמְל
צֹאֲתֶם צֹאֲתֶם צֹאֲתֶם
מִימֵי מִימֵי מִימֵי
רְגִלֵּיכֶם רְגִלֵּיכֶם
וְאֶכְלֹ וְאֶכְלֹ
Ratione punctorum
legitur vaf in
וְאֶכְלֹ וְאֶכְלֹ
וְנִרְאֶה וְנִרְאֶה
רְאִיתִי רְאִיתִי
לְמִשְׁפָּחָה לְמִשְׁפָּחָה
מִאֲתִי מִאֲתִי
אִישֵׁר אִישֵׁר
עֲצֹתִי עֲצֹתִי
הִכְרִי הִכְרִי
redundat.
וְנִצְרִי וְנִצְרִי
וּפְצִחוֹ וּפְצִחוֹ
הַחֲפִחְתִּי הַחֲפִחְתִּי
מִשְׁלֹ מִשְׁלֹ
הִנֵּה הִנֵּה
וְחִתְּתִי וְחִתְּתִי
צִפְּיוֹ צִפְּיוֹ
נִיב נִיב
מִשְׁעֹ מִשְׁעֹ
וְעִנְיָ וְעִנְיָ
רֹו רֹו
וּמִרְקָ וּמִרְקָ
אֵל אֵל
אֲחֵת אֲחֵת
IEREMIAS.
נִצְחֹ נִצְחֹ
אֲעֲבֹד אֲעֲבֹד
נִפְשֹׁה נִפְשֹׁה
וְגִרְנֶךָ וְגִרְנֶךָ
יִלְחֲנִי יִלְחֲנִי
לְמִדָּתִי לְמִדָּתִי
שְׁכֵנְתִי שְׁכֵנְתִי
קִרְאֵתִי קִרְאֵתִי
וְחִרְאֵתִי וְחִרְאֵתִי
תִּקְרָאֵי תִּקְרָאֵי
תִּשְׁבִּי תִּשְׁבִּי
תִּקְעֹו תִּקְעֹו
אוֹחִילָה אוֹחִילָה
שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתִּי
וְאֵתִי וְאֵתִי
אֶסְלַח אֶסְלַח
מִזְנִים מִזְנִים

dum puncta
וְדוּר וְדוּר
redund.
שְׁנֵאֵי שְׁנֵאֵי
אֶרְנוֹ אֶרְנוֹ
וְאַרְבַּעַ וְאַרְבַּעַ
אֵי אֵי
Ratione puncti legi-
tur et ratione vaf
נִטְעָה נִטְעָה
בְּרִילָה בְּרִילָה
Iod redundat vel est metathesis
וְהִלְכוּתִי וְהִלְכוּתִי
ECCLESIAST.
עֵינִי עֵינִי
redundat
הֵי אֵל הֵי אֵל
רְאִיתִי רְאִיתִי
redundat
אֲתֵה אֲתֵה
יִחְבֵּר יִחְבֵּר
Secundum priore
lectionem est Eligitur.
secundum alteram ve-
ro Consociabitur.
re-
dundat.
כְּנָפִים כְּנָפִים
scribitur
Iod, sed legitur pro
וּבְמִרְאֵה וּבְמִרְאֵה
יִרְחֵק יִרְחֵק
secundum priorem
lectionem, Elongabitur?
secundum alteram Co-
stringetur.
CANTIC. CAN-
TICORVM.
רְחִיטְנוֹ רְחִיטְנוֹ
הִסְתִּי הִסְתִּי
לֶךְ לֶךְ
redundat.
בְּאֲחֵת בְּאֲחֵת
ISAIAS.
מֵה לְכֶם מֵה לְכֶם
נְטוּוֹת נְטוּוֹת
וְשֹׁאֵג וְשֹׁאֵג
לֹו לֹו
לְמִרְכָּבָה לְמִרְכָּבָה
וּלְשׁוֹמוֹ וּלְשׁוֹמוֹ
וְעִיחֵיכֶם וְעִיחֵיכֶם
וְעִיחֵיכֶם וְעִיחֵיכֶם
כְּבִיר כְּבִיר
בֵּת בֵּת
מוֹרַעַת מוֹרַעַת
תִּשְׁכְּבֶנָּה תִּשְׁכְּבֶנָּה
scribitur, et
scribitur, et
scribitur, et
הִבְיָאֵי הִבְיָאֵי
עֲשֹׂו עֲשֹׂו

PROVERBIA.
כְּשֹׂאֹה כְּשֹׂאֹה
וְעַפְּן וְעַפְּן
חֲסִידֵי חֲסִידֵי
מִפְנֵי מִפְנֵי
יִדְךָ יִדְךָ
לְרַעְךָ לְרַעְךָ
תְּרֹבֶה תְּרֹבֶה
לִבִּי לִבִּי
יִכְשִׁילֹו יִכְשִׁילֹו
בְּעֵינֵי בְּעֵינֵי
בְּרִגְלֵי בְּרִגְלֵי
מִדְּנִים מִדְּנִים
חֻעֲבֹת חֻעֲבֹת
אֲחֵבִי אֲחֵבִי
מִצָּאֵי מִצָּאֵי
וְשִׁדֹם וְשִׁדֹם
יִשִּׁיב יִשִּׁיב
הוֹלֵךְ הוֹלֵךְ
יִחְכֵּם יִחְכֵּם
עֲנִיִּים עֲנִיִּים
וּפְנֵי וּפְנֵי
עֲנִיִּים עֲנִיִּים
שְׁפָתֵי שְׁפָתֵי
חֲמוֹשׁ חֲמוֹשׁ
יִקְרַע יִקְרַע
יִבָּא יִבָּא
וּמִדְּנִים וּמִדְּנִים
לֹו לֹו
יִמּוֹת יִמּוֹת
גִּרְלָה גִּרְלָה
וְשֹׁאֵל וְשֹׁאֵל
נִכְרִיחַ נִכְרִיחַ
מִבְּחִילַת מִבְּחִילַת
חֲמֻדִּיק חֲמֻדִּיק
מִדְּנִים מִדְּנִים
sic vers. 19.
יִבִּיז יִבִּיז
וְרִכְבּוֹ וְרִכְבּוֹ
וְנִסְחָר וְנִסְחָר
שְׁלֹשִׁים שְׁלֹשִׁים
אֲרַחְתִּיו אֲרַחְתִּיו
הַחֲעֹף הַחֲעֹף
וְעִיף וְעִיף
גִּיל יִגִּיל גִּיל יִגִּיל
וְיִלְד וְיִלְד
וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח
הַרְצֵנָּה הַרְצֵנָּה
מִדְּנִים מִדְּנִים
sic cap. 25, 24.
בְּכֹס בְּכֹס
אֲוִיבֶךָ אֲוִיבֶךָ
לֹו לֹו
מִדְּנִים מִדְּנִים
בְּשִׁפְתֵי בְּשִׁפְתֵי
cum re-
dundante pro
וְאֶבְרָתוֹ וְאֶבְרָתוֹ
Secundum literas le-
gitur vaf in
secun-

Iod redundat
כְּרוֹ כְּרוֹ
נִפְשֹׁה נִפְשֹׁה
דְּרִשׁוֹ דְּרִשׁוֹ
צִרְפָּה צִרְפָּה
בְּסִכָּה בְּסִכָּה
מִזְרִי מִזְרִי
רְדּוּפִי רְדּוּפִי
לִידוּחֹן לִידוּחֹן
וְאִשֵּׁר וְאִשֵּׁר
וְצִרְסִי וְצִרְסִי
הִרְכָּה הִרְכָּה
וְשִׁיב וְשִׁיב
וְשִׁימּוֹת וְשִׁימּוֹת
וְעִפְּנוֹ וְעִפְּנוֹ
חֲצֹו חֲצֹו
חֲסִידֵי חֲסִידֵי
יִנְעוּן יִנְעוּן
וְעִנְנֵי וְעִנְנֵי
וְרִימּוֹ וְרִימּוֹ
חִישָׁה חִישָׁה
וְהִרְאִיתִנִּי וְהִרְאִיתִנִּי
חֲחִינִי חֲחִינִי
חֲעֲלָנִי חֲעֲלָנִי
יִנּוֹן יִנּוֹן
נִטְוִי נִטְוִי
שְׁפָכָה שְׁפָכָה
יִשִּׁיב יִשִּׁיב
הֵי אֵל הֵי אֵל
וְעֵת וְעֵת
חֻקְךָ חֻקְךָ
יִדוּחֹן יִדוּחֹן
אֲזִכּוֹר אֲזִכּוֹר
בְּגִיִּים בְּגִיִּים
שְׁבִיחַת שְׁבִיחַת
חֲרוֹם חֲרוֹם
שְׁתֵּה שְׁתֵּה
עֲלֵתָה עֲלֵתָה
אֲחֵכָבוֹ אֲחֵכָבוֹ
וְלֹו וְלֹו
כְּתִי כְּתִי
רְגִלֹו רְגִלֹו
דְּבָרִי דְּבָרִי
שְׁלֹו שְׁלֹו
וְעִנְנֵי וְעִנְנֵי
וְיִדְעִי וְיִדְעִי
Iod redundat. sic vers. 161. in
וּמִדְּבָרֶיךָ וּמִדְּבָרֶיךָ
לְגִזְאֵי לְגִזְאֵי
יִוִּנִים יִוִּנִים
שְׁבִיתִנִּי שְׁבִיתִנִּי
לְמַעֲנֵיכֶם לְמַעֲנֵיכֶם
פְּלִיאָה פְּלִיאָה
וְלֹו וְלֹו
וְכִסְמוֹ וְכִסְמוֹ
וְמוֹטוֹ וְמוֹטוֹ
וְדַעְתִּי וְדַעְתִּי
וְגִלְדִּיךָ וְגִלְדִּיךָ
דְּבָרִי דְּבָרִי

יצאו יצא 46,9
יעשו יעשו 15
בירכתם בירכתם 19
יעמדו יעמדו 47,10
בצאתו בצאתו 11
והיה והיה 12
בהוכו בהוכו 48,8
sic infr. vers. 15. et 21.
יעבור יעבור 14
scribitur, sed non legitur. 16
חבואתו חבואתו 18
O SE E.
aleph redundantat. 4, 6
שערוריה שערוריה 6,10
abundat 8, 12
רבו רבו 9, 15
עונותם עונותם 10,10
IOEL.
אשוב אשוב 4, 1
AMOS.
עניו עניו 8, 4
ונשקעה ונשקעה 8
מעלותו מעלותו 9, 6
OBADIAS.
שערו שערו 11
MICHAH.
שולל שולל 1, 8
התפלשי והתפלשי 10
NAHVIM.
וגרל וגרל 1, 3
בהליכתם בהליכתם 2, 6
יכשלו יכשלו 3, 4
HABACVC.
עזו עזו 3, 3
פרזו פרזו 13
SOPHONIAS.
שביתם שביתם 2, 8
HAGGAEVS.
ואפבר ואפבר 1, 8
ZACHAR.
Iod redundantat. 1, 4
וקו וקו 16
אליו אליו 2, 8
ואמר ואמר 4, 2
הבצור הבצור 11, 1
השגלנה השגלנה 14, 2
וקפאון וקפאון 6
FINIS.

והובנים והובנים 15
חחים חחים 29,4
בכף בכף 7
תחיל תחיל 30,16
סרעפתו סרעפתו 31,5
חתייתו חתייתו 32,32
צדקתו צדקתו 33,14
חטאתו חטאתו 16
ביערים ביערים 34,35
תשובנה תשובנה 35,9
שממו שממו 12
אתי אתי 36,8
וגויך וגויך
sic vers. sequentib.
9. et 10.
הכשלי הכשלי 9
חבריו חבריו 37,16
יהיו יהיו 22
שבוח שבוח 39,28
תיו תיו 40,6
ואילו ואילו 9
האיתון האיתון 15
והאיו והאיו 21
וואליו וואליו וואלמו
sic infra sepius.
וואלמו וואלמו
sic paulo post aliquoties
וואלמו וואלמו וואלמו 22
וואלמו וואלמו וואלמו
et paulo post aliquoties.
מיו מיו
תיו תיו 26
ליו ליו 31
infr. sepe.
סוסדות סוסדות 41,9
ואתקיהא ואתקיהא 16
ומתחנה לשכות ומתחנה לשכות 42,9
ומתחנה לשכות ומתחנה לשכות
המבוא המבוא
ולבשו ולבשו 14
מאות מאות 17
צורתו צורתו 43,11
תיו תיו
sic sequent. cap. vers. 6.
יכפרו יכפרו 26
ידו ידו
למשפט למשפט 44,24
ושפטו ושפטו
חמשה חמשה 45,3
והיה והיה 6

EZECHIEL.
וידו וידו 1, 7
ואשב ואשב 3, 15
הימני הימני 4, 6
צפועי צפועי 15
ולגאות ולגאות 6, 3
ארבעה ארבעה 7, 1
והללוהו והללוהו 20
מהם מהם 8, 6
אליו אליו 9, 4
אל אל 5
עניכם עניכם
ככל אשר ככל אשר vlt.
עזרו עזרו 12,14
בא בא 14,3
שש שש 16,13
אכלת אכלת
נחת נחת 18
ילדת ילדת 20
זכרת זכרת 22
sic vers. 43.
תזנותך תזנותך 25
עשית עשית 31
sic vers. 43 et 47. et 51.
חיות חיות
נמת נמת 36
אחותך אחותך 51
שביהן שביהן 53
שבוח שבוח
sic paulo post bis.
ועשיתי ועשיתי 29
פארות פארות 17,6
מברחיו מברחיו 21
וירא וירא 18,13
הרשע הרשע 19
חטאתו חטאתו 20
מדרכו מדרכו 22
צדקתו צדקתו 23
וישוב וישוב 27
vaf redundantat. 21,27
לסוג לסוג 22,17
Iod redundantat. 23,13
והעגבה והעגבה 15
סבאים סבאים 41
עתה עתה 42
זנו זנו
לבו לבו 25,7
וקריתמה וקריתמה 9
חיושבת חיושבת 27,3
כתים כתים 6

חשמו חשמו 11
תעלו תעלו
תפשו תפשו
והצהלו והצהלו
אשיותיה אשיותיה
secundum litteras legitur
אשיותיה secundum puncta legitur, sed non scribitur.
28.
אריצם אריצם 44
scribitur, sed non legitur. 51,3
שכנת שכנת 13
אכלנו אכלנו 34
הממנו הממנו
הציגנו הציגנו
הדיחנו הדיחנו 6
בלענו בלענו
חמטל חמטל 52
בית בית 11
אחר אחר 20
קוסת קוסת 21
הכלוא הכלוא 31
המלכים המלכים 32
חיו חיו 33
THRENI.
מבר מבר 1, 6
vaf redundantat. 11
העמים העמים 19
לא לא 2, 2
שבוחך שבוחך 13
בלילת בלילת 18
ארי ארי 10
ותשוח ותשוח 19
חטאו חטאו 37
תנים תנים 4, 3
scribuntur
duae dictiones, sed legitur vna.
כל כל 12
זקנים זקנים 16
עודנה עודנה 17
יושבת יושבת 21
הביטו הביטו 5, 1
אין אין 3
לא לא 5
ואינם ואינם 7
ואנחנו ואנחנו
ונשובה ונשובה penult.

שבוהכם שבוהכם 29,14
לועה לועה 17
היורע היורע 22
redundat. 30,16
באים באים 31,38
legitur sed non scribitur.
קו קו 39
השרמות השרמות 40
בשנה בשנה 32,1
ועינו ועינו 4
ובחרתך ובחרתך 23
החטיא החטיא 35
אשוב אשוב 33,26
ויבשום ויבשום 34,11
לועה לועה 27
הכלוא הכלוא 37,4
ואיו ואיו 19
והיה והיה 38,2
סחבור הסחבור 11
scribitur, sed non legitur. 16
scribitur, sed non legitur. 39,13
מבוי מבוי 17
הדבר הדבר 40,3
עופי עופי 8
העשה העשה vlt.
כמהם כמהם 41,17
אנחנו אנחנו 42,6
והעיתם והעיתם 19
שפרורו שפרורו 43,11
ובא ובא 12
הרביית הרביית 46,10
צעוריה צעוריה 48,4
הלחית הלחית 5
במוש במוש 7
יערו יערו
ושבי ושבוי 18
הלילו הלילו 20
ויעקו ויעקו
מיפעת מיפעת 21
הנם הנם 43
ההלל ההלל 49,25
עליכם עליכם 10
עולם עולם 36
אשוב אשוב 38
שבת שבת
היו היו 50,6
שוכבם שוכבם
יצאו יצאו 8